

[Hans Conrad Koefoed.]

kort Udvalgsbehandling vil tage Hensyn til mine her fremsatte Ønsker, ganske særlig om en Tilføjelse til § 1, kan jeg paa mit Partis Vegne tilsige Støtte til Lovforslagets hurtige Gennemførelse med det Formaal at billiggøre dette for Bybefolkningen og navnlig for den opvoksende Slægt saa vigtige Næringsmiddel.

Kristen Amby: Der er for mig ingen Grund til at sige noget videre, ud over ganske enkelte Bemærkninger, der først og fremmest skal rumme en Tak til den højtærede Handelsminister, fordi han har fremsat dette Lovforslag. Det er med Glæde, jeg har set det fremsat, det er med Glæde, jeg har set, at man har fulgt den Vej, som forekommer mig at være den eneste farbare: at en Mand, for det er jo nemlig en Mand, faar Bemyndigelse til at ordne dette Forhold efter en given Hovedretningslinie, nemlig at skaffe den billigst mulige Mælk til den forbrugende Befolkning. Der er nemlig ingen anden Vej. Alene i de Udtalelser, vi har hørt fra de ærede Ordførere, og vi vil rimeligvis høre adskilligt flere, er der jo mange Tanker om Sagen, nogle vil have Spandemælk, nogle vil have ditten og nogle vil have datten. Selv om man havde fremsat et detailleret Lovforslag, der var meget bedre end det, som Mælkekommissionens Betænkning har aftrykt — det vil jeg da gaa ud fra, det var blevet, naar den højtærede Handelsminister skulde fremsætte det —, vilde det selvfølgelig have fremkaldt en hel Del Debat og sikkert i Virkeligheden have forringet det, der er Hovedformaalet.

Lovforslaget er jo kun en Ramme. Afgørende for, om Formaalet naas, er naturligvis, hvordan den højtærede Minister faar selve Sagen gennemført. Jeg ønsker blot at sige en eneste Ting, at der har jeg den mest ubetingede Tillid til, at den højtærede Handelsminister, som han selv sagde, vil vide at skære igennem. Er der noget Sted, hvor der skal skæres igennem, er det her. Der vil møde 10 000 Interesser op i de nærmeste Dage, og det var maaske det allerbedste, om Telefonen og meget andet var lukket i den Tid, hvor Handelsministeren skal tænke dette igennem, for det er nemlig ham, der skal behandle dette Spørgsmaal som en Diktator. Der skal skæres igennem udelukkende ud fra et Hovedformaal, idet der naturligvis ikke er Tale om, at man vil byde Befolkningen mindre betryggende hygiejniske Vilkaar. Det siger sig selv, at der skal skæres igennem ud fra det Hovedformaal, at Mælken skal gøres billigere. Der-

for skal jeg slutte med at sige til den højtærede Handelsminister: Lykke til! Han vil indskrive sig et smukt Navn i Parlamentarismens Historie, hvis han, hvad jeg er overbevist om, faar Held til, efter at der nu er kludret med dette Spørgsmaal i mange Aar, at skære igennem og skaffe den almindelige Befolkning Mulighed for at faa Mælken til en overkommelig Pris, den billigste og nøjest mulige Pris.

Valdemar Sørensen: Sammen med det foreliggende Lovforslag har Tingets Medlemmer faaet omdelt Mælkekommissionens Betænkning. Det har, og det anser jeg for meget naturligt, formodentlig været den højtærede Handelsministers Indtryk, at denne Kommissionsbetænkning i sin Helhed vil danne den naturlige Baggrund for den Bemyndigelseslovgivning, der her er forlangt, og selv om vi kun har haft 24 Timer til at gennemgaa det omfangsrige Materiale, erkender jeg, at jeg i saa Henseende kan slutte mig til den højtærede Handelsministers Betragtning.

Der har hvilet en sær Skæbne over denne Kommission. Da den blev nedsat meget tidligt forrige Aar, skete der jo intet, og jeg erindrer om, at vi i Efteraaret her i Tinget rejste Forespørgsel om, hvordan det egentlig gik med denne Kommissions Arbejde, og hvornaar det kom i Gang, for endnu havde vi ikke hørt, at det var paa-begyndt. Kommissionen blev nedsat midt i Juni Maaned, og dens første Møde, som jeg i Betænkningstilberedelsen ser betegnet som et Præsentationsmøde, fandt Sted den 29. Juni, men derefter skete der tilsyneladende intet, før Kommissionen holdt Møde den 12. Januar 1940. Noget var der naturligvis alligevel sket i Mellemtiden.

Efter at vi her i Rigsdagen havde beskæftiget os med Spørgsmaalet, havde Kommissionens Formand i December Maaned sammenkaldt et Udvalg til at forberede Sagen til Kommissionens andre Medlemmer. Det ejendommelige ved dette Udvalg var, at det ikke var nedsat af Kommissionen. Kommissionsmedlemmerne anede ikke, at dette Udvalg var gaaet i Gang med sit Arbejde. Det er naturligvis et Spørgsmaal, som Formanden og Kommissionsmedlemmerne hver for sig maa have deres Mening om, men naar vi andre ser paa det udefra, er der det endnu ejendommeligere Forhold, at de tre af Arbejdsudvalgets fire Medlemmer var Folk, der var interesserede i Mælkehandelen. Kun det ene af Medlemmerne, Økonomidirektør Koed i Københavns Kommune, kan betragtes som Repræsen-